

רים, ריכוז הענף וכו'. רישום העבודה במשקו הוא הרישום המפגר ביותר ולכן אינו משקף נכונה את יעילות העבודה. בחליבת ידים, כפי שנהוג אצלנו, מקובל לחשוב שדי ב־35–40 י"ע לשנה לפרה. אצלנו נוספים כל מיני סעיפים אחרים ולכן אי אפשר לקבל תמונה אמיתית על יעילות העבודה. בכל אופן נראה לי שאם גם נוריד את כל "התוספות" תישאר עוד מכסת העבודה גבוהה למדי ומחובתנו לחשוב ברצינות על יעול וחסכון. הגורמים למספר גדול של י"ע הם: דיר העגלות המרוחק והבלתי מסודר אשר העבודה בו דורשת כפלים זמן מאשר בדיר מסודר. חינוך צוות חדש של בוקרים וחליבת ידים. יש לראות שלושת הגורמים האלה כמתחסלים. דיר העגלות החדש יהיה קרוב ומסודר ויחסוך זמן; הצוות ישאר קבוע ומאומן (תקוה כמובן!!!); ולבעיה השלישית יש לגשת בתנופה והחלטה נחושה: הקמת מכון חליבה מתאים, בלעדיו לא נפחית את מספר ימי העבודה ולא נוכל לעמוד בהוצאות כה גבוהות, והענף לא יוכל לשאת את עצמו.

חנן

יפתח

נעשה זאת בעוד מועד לא נוכל לנצל שטחים אלה לרעה.

עם הרחבת שטחי המטע יש הכרח לגדר רם היטב; הפרה אינה אוכלת את העץ אולם היא אוהבת "להשתשע" בו. "טיפול" מעין זה במשך שלוש דקות, "יחסוך" למשק את המשך הטיפול בעץ לעולם ועד. ישימו לב לכך הנוגעים בדבר וימנעו בעזרת הגדר גם את החרפת היחסים בין עובדי הבקר ועובדי המטע.

קשיים רבים יותר עומדים לפנינו בנדידה לחולה למרעה הקיץ, אולם גם על זה חייבים להתגבר, כי לדעתי בלי נדידה זו אין מקום כלל להחזקת עדר לבשר; גם ההזנה בכללותה תתיקר ומעמדה של הרפת עלול להשתנות לרעה.

עבודה

העבודה הסתכמה ב־2,580 ימים; זאת אומרת, הושקעו 57 י"ע לפרה. חשבון זה אינו כולל הוצאת זבל והטיפול בו, אולם כולל את הכנסת השחת לרפת, העמסת תחמיץ והכנסתו, טיפול בבני-בקר, בעגלים לבשר, במרעה טבעי וזרוע, תיקונים, סידור

המרעה והתנובה

— ניסויים בתחנת הנסיונות שבאירלנד הוכיחו שחלקת מרעה אשר טופחה יפה ונוצלה ע"י רעייה אינטנסיבית מחזורית (בפסים) הניבה למעלה מ־900 ק"ג חלב לכל דונם.

— באחת התחנות שבארה"ב ערכו ניסויים כדי לדעת מהי כמות המזון המרוכז שכדאי להוסיף לפרות חולבות הרועות במרעה שלחין. העדר הרועה חולק לשלוש קבוצות: האחת קבלה תוספת של $\frac{1}{2}$ ק"ג שעורה לחוצה (לכל ראש) מבלי להתחשב בתנובות השונות; הקבוצה השנייה של הפרות קבלה 1 ק"ג שעורה לכל 10 ק"ג חלב והקבוצה השלישית — ק"ג אחד שעורה לכל 5 ק"ג חלב. הניסויים נמשכו 153 ימים, ועם סיכום התוצאות יצא שהקבוצה האמצעית היתה הטובה ביותר במצבה הגופני ובתנובתה.

תנובת החלב של כל 3 הקבוצות השוותה לחלב בן 4% ובהתאם לזה יצא שהתנובה הממוצעת לפרה וליום היתה: בקבוצה א' — 16.7 ק"ג, בקבוצה ב' — 17.5 ובקבוצה ג' — 16.6 ק"ג. תוצאות אלה מעמידות בסימן השאלה את עצם כדאיותה של תוספת המזון המרוכז לפרות הרועות במרעה שלחין משובת.